

N:o 69.

Af herr **A. Olsson** i Ornakärr, *angående uppbörd och redovisning af lön till klockare.*

Genom kongl. förordningen angående allmänt ordnande af klockares löneinkomster, gifven den 2 november 1883, är stadgadt, att hvad utöfver förmån och afkastning af på lön anslagen bostad och jord till klockares aflöning erfordras, skall sättas och utgå i penningar, samt att den till klockare i penningar utgående lön skall af församlingen sammanskjutas efter de grunder, som för kommunalutskylders utgörande i allmänhet äro stadgade.

Deremot saknas föreskrift, huruvida det skall åligga kommunalstyrelsen eller annan af församlingen utsedd myndighet att utdebitera, uppbära och redovisa ifrågavarande afgifter, eller om det må ankomma på klockaren att derom sjelf föga anstalt; och saknas derjemte föreskrift, huru förfaras skall med indrifning af rester, som kunna uppstå. Förfaringssättet i afseende härpå företer helt säkert åtskilliga olikheter i olika kommuner. Penningafgifterna till klockaren lära nemligen upptagas än bland kommunalutskylderna, än bland afgifterna till presterskapets aflöning och än särskildt för sig, der icke debiteringen och uppbörden öfverlemnats åt klockaren. I de fall, då icke kommunalnämnden, utan af församlingen utsedd delegation ombesörjer denna angelägenhet, uppstår fråga om sättet för indrifning af utestående rester. Om afgifterna ingå bland kommunalutskylderna, kan restlängden med stöd af kommunallagens föreskrift aflemnas för indrifning till ortens kronofogde eller vederbörande magistrat; men när afgifterna till klockarens aflönande upptagas uti de längder, som upprättas vare sig öfver prestlöne-medlen eller särskildt för sig, har tvifvel

uppstått, huruvida vederbörande utnättningsman eger befogenhet eller skyldighet att omedelbarligen lemna handräckning äfven för klockarelönens indrifning. Olika meningar härom hafva, efter hvad känt är, gjort sig gällande, och med skäl torde kunna ifrågasättas, huruvida en handräckningsåtgärd, för detta ändamål lemnad, skall kunna, då allmän föreskrift härom saknas, lagligen försvaras. Är utdebiteringen och uppbörden öfverlemnad åt klockaren att derom sjelf draga försorg, synes det vara ännu mera i ögonen fallande, att en af honom påkallad omedelbar handräckning för resternas utfående måste vägras, hvadan klockaren då är hänvisad att genom lagsökning vidtaga åtgärder för utfående af hvad honom tillkommer, så vida han icke hellre vill helt och hållet eftergifva sin rätt.

En föreskrift i detta hänseende synes vara af omständigheterna påkallad, och jag tillåter mig därför föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att till klockare i penningar utgående lön skall af kommunalnämnden upptagas och redovisas i sammanhang med de öfriga kommunalutskylderna.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 25 januari 1896.

Anders Olsson.
